

El regal del follet

En un temps molt llunyà en el qual de vegades passaven coses màgiques, hi havia un llenyataire que vivia en una caseta molt a prop del bosc en companyia dels seus ancians pares i de la seva esposa.

Cada dia, a l'alba, el llenyataire anava al bosc a fer llenya i després la portava al poble per vendre-la al mercat. Era una feina pesada i molt dura.

Un dia, el llenyataire, esgotat de tant treballar, es va asseure a descansar al peu d'un arbre. De sobte, va veure un falcó que volava en cercles. "Deu haver vist algun animallet i se'l deu voler menjar", va pensar el llenyataire, i li va llançar una pedra per espantar-lo.

El falcó es va allunyar volant.

Llavors el llenyataire va buscar l'animallet, però el que van veure els seus ulls va ser un homenet diminut amb una barba llarga de color ros i un barret en forma de cucurutxo. Era un follet! L'homenet va saludar el llenyataire amb una inclinació del seu cap diminut:

–M'has salvat la vida –va dir– i t'estic molt agraït. Per demostrar-t'ho, et faré un regal: et donaré l'única cosa que tinc.

El follet es va posar la mà a la butxaca i en va treure una petita bola de llum molt brillant.

–Aquesta bola és un desig –va explicar el follet–. Però només pots fer una petició i haurà de ser alguna cosa que desitgis de tot cor.

El llenyataire va agafar la petita bola de llum brillant amb molt de compte, i quan va voler donar les gràcies al follet, aquest ja havia desaparegut.

Quan va arribar a casa, va cridar tota la família i els va explicar que un follet del bosc li havia regalat un desig. Llavors, tots van anar dient el que desitjaven: la seva dona i ell volien tenir un fill; la seva mare, que els seus ulls tornessin a veure-hi, i el seu pare, tenir diners per no passar fam.

El llenyataire no sabia a qui complaure. Ple de dubtes, va sortir de casa i va començar a caminar.

Caminant, caminant, va arribar al cim d'una muntanya. Ja era de nit i es va anar a posar a mirar la lluna i els estels. De cop i volta, un estel fugaç va creuar el cel i, en contemplar-lo, va saber què demanaria.

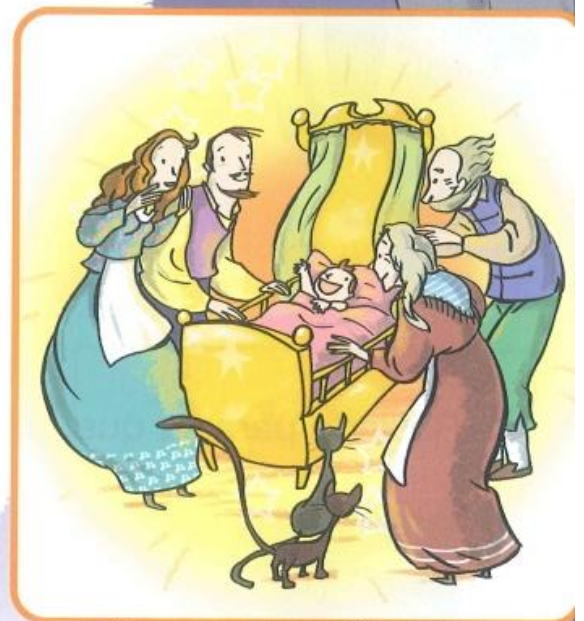
Va córrer fins a casa i va tornar a reunir tota la família al voltant de la taula. Llavors el llenyataire es va aixecar, va obrir la mà i, mirant la petita bola de llum brillant, va dir:

–Desitjo que la mare pugui veure el nostre fillet dormint en un bressol d'or.

La llum d'aquell desig es va posar a volar, il·luminant la fosca sala d'estar de la casa. I així va ser com, amb un sol desig, el llenyataire va veure acomplert el seu desig i els de la resta de la família.

A partir d'aquell dia, tots van viure molt feliços, sense passar més penúries, i la velleta va poder veure créixer el seu nét i explicar-li una infinitat d'històries del bosc, en les quals els follets eren els protagonistes principals.

Tanya ROBYN BATT

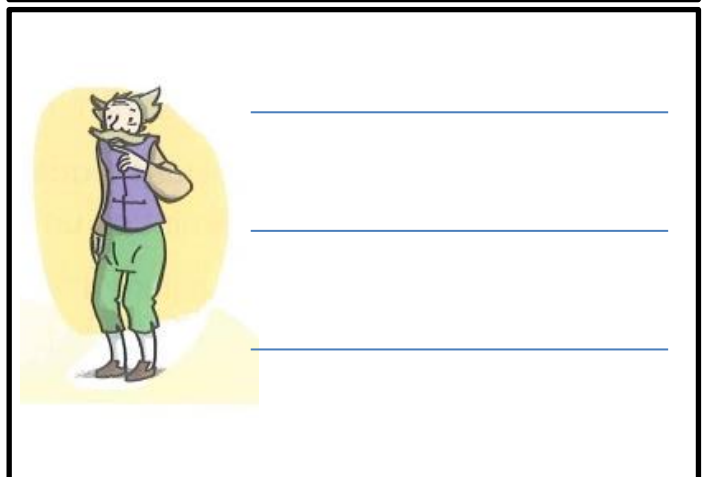
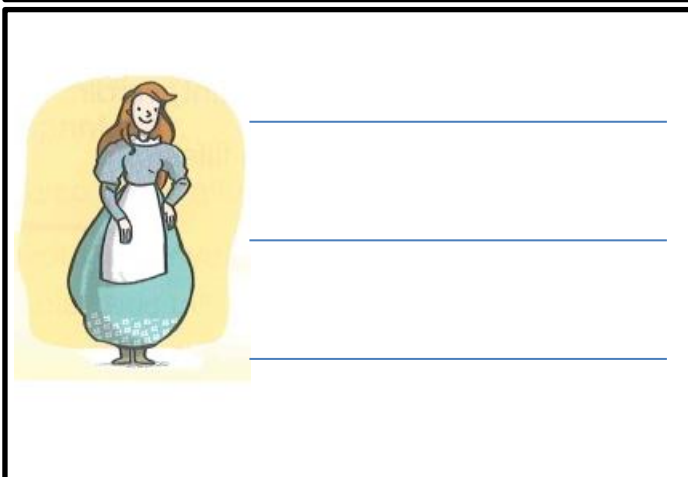
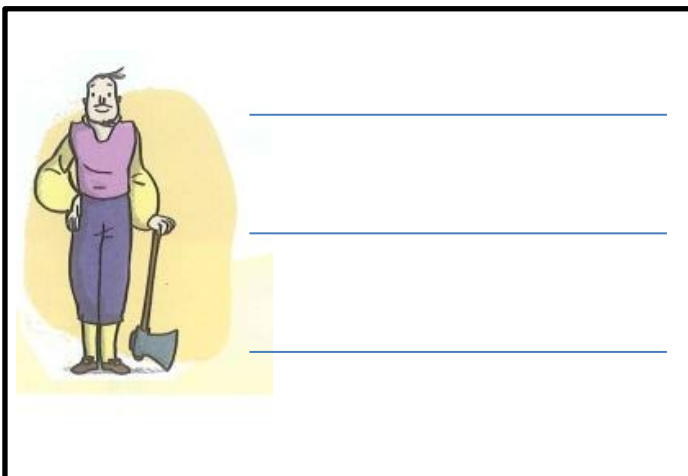

1. Escriu veritable V o fals F:

- El personatge principal del conte és un llenyataire.
- El llenyataire vivia amb la seva dona i el seu fill.
- Un estel fugaç va creuar el cel.
- El llenyataire venia llenya al mercat.
- El follet va concedir tres desitjos al llenyataire.
- La mare del llenyataire va poder veure el seu nét.

2. Què desitgen? Escriu-ho:

3. Què treu el follet de la seva butxaca?

_____

4. Si poguessis demanar un desig, què demanaries?

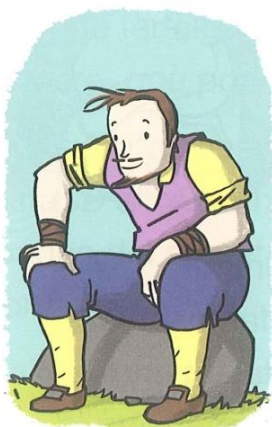
.....

5 Per què el follet li concedeix un desig al llenyataire?

.....

6. Escriu al costat de cada personatge les paraules que el descriguin millor:

robust • baix • prim • alt • ros • morè
pèl-roig • treballador • generós

.....

.....

.....

.....

7. Escriu i dibuixa el final del conte.

.....

.....

.....

.....

.....

